

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8132/2021
23.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Добриле Страјина и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца – противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Божо Бјелановић, адвокат из ..., против туженог – противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Вукица Мидоровић, адвокат из ..., ради предаје непокретности по тужби и утврђења по противтужби, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2091/21 од 16.09.2021. године, у седници од 23.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2091/21 од 16.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П 325/20 од 29.06.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и тужени обавезан да тужиоцу преда у посед део непокретности кп .. уписане у лист непокретности .. КО ..., са мерама и границама описаним изреком. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 58.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је противтужбени захтев да се утврди да је противтужилац власник дела кп .. КО ... са мерама и границама описаним овим делом изреке, по основу одржаја, и да се тужилац обавезе да му накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2091/21 од 16.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијени су захтеви туженог и тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је доставио одговор на ревизију.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку - ЗПП. Ревизијом се указује на погрешну примену материјалног права, односно члана 28. став 4. Закона о основама својинско-правних односа, али се не наводе законски разлози за подношење посебне ревизије, а одлуке Врховног касационог суда на које се ревизијом указује, не односе се на исти чињенични и правни основ. Осталим ревизијским наводима указује се на погрешно утврђено чињенично стање, због чега се посебна ревизија не може поднети, према члану 404. став 1. ЗПП. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 26. 08.2020. године, а вредност предмета спора је 50.000,00 динара.

С обзиром да наведена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије, као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић